

Sygn. akt *I ACa 933/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2019 r.

Sąd Apelacyjny w (...)I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca – Sędzia Mariola Głowacka

Sędziowie: Mikołaj Tomaszewski

Elżbieta Fijałkowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewa Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2019 r. w (...)

na rozprawie

sprawy z powództwa **U. G. i M. G.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością**

z siedzibą w P.

o zapłatę

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Okręgowego w (...)

z dnia 22 czerwca 2018 r. sygn. akt XVIII C 76/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 o tyle tylko, że podwyższa wysokość kwoty zasądzonej od pozwanego na rzecz powodów do 16.784,98 zł,

II. w pozostałym zakresie apelację powodów oddala,

III. oddala apelację pozwanego,

IV. koszty postępowania apelacyjnego wzajemnie znosi między stronami.

Mikołaj Tomaszewski Mariola Głowacka Elżbieta Fijałkowska

Sygn. akt IACa 933/18

UZASADNIENIE

Powodowie U. G., M. G. w dniu 13 lutego 2014 r. do Sądu (...) wnieśli pozew, w którym domagali się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwoty 50000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 listopada 2013 r. oraz zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Dochodzona pozwem kwota obejmowała odszkodowanie w wysokości 40000 zł za zmniejszenie

wartości nieruchomości i kwotę 10000 zł tytułem odszkodowania za nakłady konieczne do poniesienia właściwego **[? 00:02:06.659]** klimatu akustycznego. (...) postanowieniem z dnia 14 maja 2014 r. uznał się za niewłaściwy **[? 00:02:17.267]** i sprawę przekazał do (...) w P. jako miejscowo i rzeczowo właściwego **[? 00:02:24.059]** do jej rozpoznania. Pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. w odpowiedzi na pozew z dnia 7 listopada 2014 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie i od powodów na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Powodowie w piśmie z dnia 15 września 2015 r. rozszerzyli powództwo o kwotę 27823 zł, domagając się ostatecznie zasądzenia 77823 zł, z czego 67823 zł tytułem odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości oraz kwoty 10000 zł tytułem odszkodowania za nakłady niezbędne do poniesienia dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku mieszkalnym powodów. (...) P. postanowieniem z dnia 17 **[? 00:03:25.555]** października 2015 r. uznał się niewłaściwym **[? 00:03:29.923]** i przekazał sprawę do rozpoznania jako właściwego miejscowo i rzeczowo do jej **[? 00:03:35.067]** dalszego rozpoznania do (...) (...) wyrokiem częściowym z dnia 9 marca 2016 r. zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 67823 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 40000 zł od **[? 00:03:56.755]** dnia 1 września 2015 r. i od kwoty (...) **[? 00:04:03.355]** zł od dnia 29 października 2015 r., w pozostałym zakresie powództwo o odszkodowanie za zmniejszenie wartości nieruchomości oddalił. Apelacja pozwanego wywiedziona od tego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 grudnia 2016 r. Stąd w dalszym toku postępowania przedmiotem rozważań było już tylko odszkodowanie dochodzone przez powodów za zapewnienie właściwego klimatu akustycznego. Przy czym powodowie w piśmie z dnia 21 marca 2018 r. w tym zakresie rozszerzyli powództwo, domagając się zasądzenia od pozwanego na ich rzecz kwoty 46321 zł 50 gr z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 listopada 2013 r. do dnia zapłaty. Sąd Okręgowy w (...) wyrokiem z dnia 22 czerwca 2018 r. zasądził od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powodów U. G. i M. G. kwotę 46321 zł 50 gr wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 marca 2018 r. tytułem odszkodowania za zapewnienie klimatu akustycznego, w pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił, a kosztami procesu w całości obciążył pozwanego i na tej podstawie zasądził od pozwanego na rzecz powodów 12734 zł 98 gr oraz nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz (...) 3793 zł 23 **[? 00:05:51.283]** gr. Sąd I instancji ustalił, że lotnisko P.-Ł. powstało w **[ns 00:05:58.339]** r. jako pruskie lotnisko wojskowe w Ł. pod P.. Przed I Wojną Światową, a także w czasie jej trwania na lotnisku funkcjonowała szkoła pilotów, obserwatorów i mechaników, poza tym naprawiano samoloty, składowano sprzęt lotniczy. W latach 1931-1938 nastąpiła rozbudowa cywilnej części lotniska. (...) w Ł. stał się drugim po W. O. lotniskiem w kraju. W 1987 r. powstało Przedsiębiorstwo Państwowe (...), które przejęło zarządzanie lotniskiem w Ł.. W 1993 r. przystąpiono do budowy nowego terminalu pasażerskiego, uruchomiono pierwsze połączenie zagraniczne do D.. W 1996 r. rozpoczęto rozbudowę i modernizację terminalu, a więc przeprojektowanie całego obiektu, zmiana funkcjonalności pomieszczeń, połączenie hal przylotów i odlotów oraz podpisano porozumienia w sprawie utworzenia spółki (...). W dniu 11 lipca 1997 r. utworzono spółkę (...), której udziałowcami zostali: Przedsiębiorstwo Państwowe (...), Miasto P. oraz Skarb Państwa. W 2000 r. rozpoczęto prace przy budowie terminalu pasażerskiego, przystąpiono do modernizacji i rozbudowy płyty postojowej samolotów, uruchomiono połączenia do B., zawarto porozumienie o współpracy z F. A.. W 2001 r. oddano do użytku dwa nowoczesne terminale, to jest: pasażerski i cargo oraz nową płytę postojową. W 2002 r. uruchomiono połączenia do W. i F.. Zaś w 2003 r. uruchomiono połączenia do: K. i B., W., M., L., a także oddano do użytkowania zmodernizowany terminal GA. W 2004 r. uruchomiono połączenia do B. i M.. W latach 2005-2007 uruchomiono kolejne połączenia do L. L. **[? 00:08:02.611]**, L. S. **[? 00:08:03.707]**, D., L., S., B.-G. **[? 00:08:07.403]**, B., D., (...) **[? 00:08:11.411]**, L.-G. **[? 00:08:11.859]**, E., P.-B. **[? 00:08:13.523]**, R.-C. **[? 00:08:15.427]** i K.. W 2008 r. przystąpiono do rozbudowy terminalu pasażerskiego i dostosowano infrastrukturę do obsługi ruchu w strefie S.. Sąd I instancji ustalił, że w dniu 28 lutego 2011 r. (...) (...) w P. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia o nazwie "(...) (...)". W kwietniu 2011 r. rozpoczęto rozbudowę terminalu pasażerskiego. Ten projekt był współfinansowany przez Unię Europejską ze środków (...) W czerwcu 2011 r. rozpoczęto rozbudowę płaszczyzn lotniskowych. Projekt ten był współfinansowany przez (...) w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. W maju 2012 r. odbyły uroczyste inauguracje rozbudowanych płaszczyzn lotniskowych, a więc nowej równoległej drogi kołowania oraz rozbudowanej płyty postojowej, a także otwarcie rozbudowanego terminalu pasażerskiego, strefa przylotów i przyszła hala odpraw. W lipcu 2012 r. rozpoczęto kontynuację rozbudowy terminalu pasażerskiego, a więc początek prac przy budowie nowej sortowni bagażu oraz rozbudowy strefy odlotów.

Rozwój lotniska w kolejnych 10-leciach skutkowało wzrostem liczby pasażerów obsługiwanych przez port lotniczy. W 2000 r. skorzystało z niego dwustu dwudziestu siedmiu... osiem... (...) pasażerów przy liczbie (...) operacji lotniczych. W 2008 r. z portu lotniczego skorzystało już milion 274 tysiące 679 pasażerów, a operacji lotniczych odnotowano (...). W 2012 r. z portu skorzystało milion 595 tysięcy i 221 pasażerów, odbyło się (...) operacji lotniczych. Lotnisko cywilne P.-Ł. jest własnością pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. Sąd I instancji ustalił, że w dniu 30 stycznia 2012 r. (...) (...) podjął uchwałę nr (...) **[? 00:10:57.435]** w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. w P.. Uchwała utworzyła obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. w P., którego zarządcą jest (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. Przedmiotowa uchwała wyznaczała zewnętrzną granicę obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie: po pierwsze - izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia wynoszącej 55 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; po drugie - izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocnej LAeqN równoważnego 45 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; po trzecie - izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD równego 50 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; i po czwarte - izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocnej LAeqN równego 40 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska. Na obszarze ograniczonego użytkowania wyodrębniono dwie strefy: strefę zewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca granicą obszaru ograniczonego użytkowania, a od wewnątrz - linia będąca obwiednią izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD równego 60 dB oraz dla nocy LAeqN równego 50 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych oraz izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD równego 55 dB oraz dla nocy LAeqN równego 45 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; a także strefę wewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca obwiednią, o której mowa w pkt. pierwszym, a od wewnątrz - linia biegnąca wzdłuż granicy terenu lotniska. W uchwale wprowadzono wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej **[? 00:13:29.675]** obszaru ograniczonego użytkowania w postaci obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej. W uchwale wskazano, że przez odpowiednią izolacyjność akustyczną przegród budowlanych należy rozumieć izolacyjność akustyczną określoną zgodnie z Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej z uwzględnieniem poziomu hałasu powodowanego przez starty, lądowania, przeloty statków powietrznych, operacje naziemne i inne źródła hałasu związane z funkcjonowaniem lotniska, przy zapewnieniu wymaganej wymiany powietrza w pomieszczeniu, a także wymaganej izolacyjności cieplnej. Wskazano również, że przez właściwy klimat akustyczny w budynkach rozumie się poziom dźwięku zgodny z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej. Powyższa uchwała weszła w życie w dniu 28 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy ustalił, że powodowie U. G. i M. G. są właścicielami na zasadzie wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej nieruchomości zabudowane budynkiem mieszkalnym położonej w P. przy ulicy (...) na działce nr (...) o powierzchni o, (...) **[? 00:14:52.163]** ha, dla której (...) w P. prowadzi księgę wieczystą o nr (...) **[? 00:15:01.635]**. Powodowie powyższą nieruchomość nabyli w drodze umowy sprzedaży w dniu 20 czerwca 1984 r., a więc w okresie, kiedy lotnisko już od dawna funkcjonowało. Na dzień wejścia w życie powołanej wyżej uchwały Sejmiku (...) (...) nieruchomość powodów była zabudowana budynkiem mieszkalnym jednorodzinny w zabudowie bliźniaczej o dwóch kondygnacjach nadziemnych **[? 00:15:34.683]**, podpiwniczonym, użytkowanym w celach mieszkaniowych. Budynek ten wzniesiony został w technologii tradycyjnej w latach osiemdziesiątych, jego powierzchnia użytkowa wynosi 172,60 m². Dla obszaru, na którym położona jest ta nieruchomość, obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwalony uchwałą nr (...) **[? 00:15:57.827]** Rady Gminy T. z dnia 28 listopada 1995 r., którym teren obejmujący tą nieruchomość oznaczony jest jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Nieruchomość powodów znajduje się w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska P.-Ł. w P., w miejscu w którym równoważny poziom hałasu LAeqD i LAeqN wynosi dla hałasu pochodzącego od startów, lądowań i przylotów statków powietrznych LAeqD - 60 dB i LAeqN - 50 dB, a dla hałasu związanego z działalnością lotniska LAeqD - 55 dB i LAeqN - 45 dB. Sąd I instancji ustalił, że budynek mieszkalny powodów przed wejściem w życie uchwały Sejmiku (...) (...) z dnia 30 stycznia 2012 r. spełniał wymogi Polskich Norm z zakresu izolacyjności akustycznej co do ochrony **[? 00:17:03.139]** akustycznej dla dopuszczalnego poziomu hałasu. Budynek powodów jest zbudowany prawidłowo pod względem wymogów ochrony akustycznej i w warunkach braku przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Budynek zrealizowany jest z

konstrukcji tradycyjnej. Ściany zewnętrzne [? 00:17:18.907] wykonano z bloczków drażonych [? 00:17:21.563] wapienno-piaskowych o grubości 1,5 [ns 00:17:25.651], tynku wewnętrznego, brak jest tynku zewnętrznego. Stropodach masywny, na stropie [ns 00:17:33.299] okleina [? 00:17:33.851] ocieplona i wentylowana, pokrycie papą [? 00:17:35.867]. Stolarka okienna PCV ze szybami zespolonymi. Poziom hałasu wewnątrz budynku powodów w porze nocnej dla warunków najgorszej półgodziny nocnej wyniósł [? 00:17:48.139]: P-2 LAeq 68,45, P-7 LAeq 63,6 dB, a dla P-11 LAeq 72,84 dB. Aktualnie istnieje potrzeba doizolowania większości przegród z oknami w budynku powodów poprzez wymianę okien o zwiększonej izolacyjności akustycznej, a więc: w sypialni, hallu z wejściem na taras, w salonie, w kuchni otwartej, na parterze, w pokojach na piętrze. Konieczne jest również zamontowanie ściennych nawiewników wentylacyjnych z tłumikiem akustycznym, aby zapewnić odpowiednią wymianę powietrza w pomieszczeniach, które obsługiwane są wentylacją grawitacyjną. Jak również montaż na wylocie [? 00:18:36.611] kominów wentylacyjnych urządzenia wspomagającego np. turbowent hybrydowy. Wartość wszystkich nakładów, które powodowie winni ponieść w celu dostosowania budynku do właściwego klimatu akustycznego, wynosi 46321 zł 50 gr. Sąd I instancji ustalił, że powodowie pismem z dnia 15 listopada 2013 r. wezwali pozwanego do zapłaty odszkodowania w kwocie 200000 zł w związku z koniecznością poniesienia [? 00:19:09.915] nakładów na rewitalizację akustyczną budynku mieszkalnego. W wezwaniu wskazano na termin wypłaty odszkodowania do dnia 29 listopada 2013 r. W piśmie z dnia 16 stycznia 2014 r. pozwany poinformował powodów, że przewiduje możliwość wypłaty dobrowolnego odszkodowania wyłącznie na modernizację akustyczną budynku i to w ramach uczestnictwa powodów w procedurze concyliacyjnej [? 00:19:40.414]. Sąd I instancji stwierdził, że dla poczynienia w sprawie ustaleń faktycznych nie posłużyły [? 00:19:48.670] przedstawione przez pozwanego analizy i opinie prywatne, gdyż Sąd uznał, że nie mogą one skutecznie podważyć sporządzonej w niniejszej sprawie opinii biegłych, jak również zastąpić dowodu z tychże opinii. W ocenie Sądu I instancji opinia biegłego J. W. [? 00:20:05.358] z dnia 25 kwietnia 2018 r. w przedmiocie określenia wartości nakładów dla [? 00:20:12.158] przedmiotowej nieruchomości została sporządzona w sposób jasny, rzeczowy i przejrzysty. Biegły wskazał, na czym oparł się, wydając opinię, z jakich korzystał źródeł i jaką posługuje się metodologią. W sposób zrozumiały przedstawił wnioski opinii oraz w jaki sposób do nich doszedł. Sąd nie miał też wątpliwości, co do tego, że biegły posiada kompetencje i doświadczenie potrzebne do wydania opinii w sprawie. J. W. [? 00:20:37.798] w sposób rzeczowy i przekonujący odniósł się w trakcie przesłuchania na rozprawie przed Sądem w dniu 20 czerwca 2018 r. do zarzutów zgłoszonych [? 00:20:47.158] przez pełnomocnika pozwanego, wyczerpująco wyjaśniając, dlaczego nie można uznać tych zarzutów za zasadne. Biegły J. W. [? 00:20:55.974] w ustnej opinii uzupełniającej w sposób przejrzysty i wyczerpujący odniósł się również do zgłaszanych przez pozwanego zastrzeżeń. W szczególności w sposób przystępny odpowiedział [? 00:21:06.414] na pytanie pozwanego dotyczące doboru firm, do których biegły zwrócił się z zapytaniem o ofertę na okna dźwiękoszczelne. J. W. [? 00:21:15.822] wskazał, że zwrócił się do kilkunastu firm o przedłożenie mu oferty, jednakże nie wszystkie firmy odpowiedziały z uwagi na brak atestu. Biegły wyjaśnił, że w opinii zawarł uśrednione ceny okien dźwiękoszczelnych istniejące na rynku, nie uwzględniając rabatów, które [ns 00:21:33.158] indywidualnego każdego kontraktu. J. W. [? 00:21:37.718] wyjaśnił również wątpliwości pozwanego, co do poczynionych przez niego ustaleń w zakresie obecnie zamontowanych u powodów okien oraz akustyczności [ns 00:21:46.414] i szczegółowo wskazał, w jaki sposób ustalił obecny poziom komfortu akustycznego w budynku powodów. J. W. [? 00:21:55.406] podał, że jako specjalista do spraw budownictwa i akustyki budowlanej nie jest równocześnie uprawnionym do wykonywania pomiaru, tak jak biegły akustyk. Wyjaśnił, że dobiera parametry [? 00:22:08.926] poszczególnych przegród [? 00:22:10.358] na podstawie parametrów publikowanych przez Instytut (...) w W., który laboratoryjnie badał różne przegrody [? 00:22:19.182]. Biegły zaznaczył przy tym, że takie wartości, jak parametry poszczególnych materiałów użytych do budowy przegrody, izolacyjność przegrody, czy stopień przeszklenia można obliczyć na podstawie wzorów zawartych w jego opinii. Sąd I instancji uznał, że o nieprawidłowości opinii nie mogło świadczyć to, że biegły nie dokonał własnych pomiarów. Szczegółowe badania mógłby [ns 00:22:43.518] jedynie biegły akustyk, jednakże są one bardzo kosztowne, a żadna ze stron niniejszego procesu nie wniosła o powołanie dodatkowego dowodu z opinii biegłego akustyka. Sąd nie podzielił twierdzeń strony pozwanej, że możliwe było osiągnięcie poziomu akustycznego poprzez poprawę szczelności obecnych okien znajdujących się w budynku powodów. Biegły J. W. [? 00:23:07.894] w opinii zastosował bowiem [ns 00:23:09.158], które odpowiadają oknom uszczelnionych i uregulowanych. Wobec powyższego nie było możliwości, żeby dodatkowo polepszać stan akustyczny poprzez uszczelnianie i doregulowanie okien, które są w budynku powodów. Okna takie nie zastąpiłyby bowiem średnich

parametrów akustycznych panujących wokół budynku, które przyjmowane są na podstawie badań okresowych wykonywanych i publikowanych comiesięcznie przez firmę **[ns 00:23:37.774]**. W konsekwencji Sąd I instancji wydaną opinię uznał za spójną, logiczną i znajdującą odzwierciedlenie w materiale zgromadzonym w aktach niniejszej sprawy. J. W. **[? 00:23:49.822]** potrafił **[? 00:23:50.158]** w sposób wyczerpujący i rzetelny odpowiedzieć na szereg kierowanych do niego pytań, w sposób należyty wyczerpując tezę dowodową. Biegły odniósł się do zarzutów w sposób merytoryczny, wyjaśniając wątpliwości pozwanego, który mając możliwość szczegółowego skonfrontowania rozumowania biegłego z własnymi doświadczeniami lub ocenami, nie wykazał w rozumowaniu biegłego konkretnych wad, które dyskredytowałyby opinię. Biegły jako specjalista z danej dziedziny, zawodowo czyniący się szacowaniem nakładów koniecznych **[ns 00:24:22.798]** dostosowania budynku do właściwego klimatu akustycznego, opierając się na własnej bazie danych, doświadczeniu i wiedzy w sposób wyczerpujący wyjaśnił także podstawę dochodzenia do zawartych w opinii wniosków. Sąd I instancji nie miał wątpliwości, że J. W. **[? 00:24:39.078]** szczegółowo zapoznał się z całym materiałem dowodowym sprawy i potrafił przeprowadzić należytą i zgodną z zasadami sztuki jego wykładnię, co pozwoliło na poczynienie stosownych ustaleń. Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał, że sporządzona przez biegłego J. W. **[? 00:24:56.718]** opinia w zakresie szacującym **[? 00:24:58.670]** nakłady na budynek powodów poddawała się pozytywnej ocenie. Sąd I instancji uznał, że roszczenie dochodzone przez powodów tytułem odszkodowania za zapewnienie właściwego klimatu akustycznego, jak chodzi o należność główną, w całości zasługiwało na uwzględnienie. Sąd I instancji podkreślił, że zgodnie z art. 129 ustęp 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska opublikowanej w Dzienniku Ustaw z 2013 roku, pod pozycją 1232, gdzie znajduje się jej tekst jednolity, że jeżeli w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, wykupienia nieruchomości lub jej części, a także odszkodowania za poniesioną szkodę może żądać właściciel nieruchomości. Sąd Okręgowy wskazał, że bezpośrednim uszczerbkiem powodów związanych z ustanowieniem strefy ograniczonego użytkowania są również koszty związane w zapewnieniu w ich budynku mieszkalnym właściwego klimatu akustycznego. Zgodnie bowiem z art. 136 ustęp 3 wyżej wymienionej ustawy Prawo ochrony środowiska w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków, szkodą, o której mowa w art. 129 ustęp 2 tej ustawy, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie. Wysokość szkody powodów, a więc **[ns 00:26:42.542]** koniecznych na zapewnienie właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach budynku została wykazana poprzez opinię biegłego **[ns 00:26:50.054]** J. W. **[? 00:26:51.718]**, z której wynika, że koszty adaptacji, aby spełnić wymagania dźwiękoszczelności przewidziane dla strefy wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania nieruchomości powodów wynoszą 46321 zł 50 gr. Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 46321 zł 50 gr tytułem odszkodowania związanego z koniecznością dokonania adaptacji akustycznej. Powodowie domagali się również odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 30 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl zaś art. 481 § 2 k.c. jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Sąd I instancji wskazał, że w rozpoznawanej sprawie nie budziło wątpliwości, że stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona. W konsekwencji powodom należne są odsetki ustawowe za opóźnienie i takie też podlegały zasądzeniu na ich rzecz. Sąd Okręgowy uznał, że dzień następny po dniu doręczenia pozwanemu opinii biegłego J. W. **[? 00:28:33.694]** zawierającej oszacowanie wysokości nakładów koniecznych **[? 00:28:37.286]** do wykonania w budynku powodów, winien być miarodajny dla ustalenia terminu, od którego pozwany ma świadomość rzeczywistej wartości kierowanych przeciwko niemu roszczeń. Na wcześniejszym etapie postępowania powodowie nie mogli określić precyzyjnie wysokości żądania. Wezwanie do zapłaty i wysokość odszkodowania za te nakłady budynku określili jako 200000 zł, zaś w pozwie na 10000 zł. Pozwany nie mógłby zweryfikować tychże kwot. Koszty wymiany okien na dźwiękoszczelne niewątpliwie uległy zmianie od 2014 **[? 00:29:13.286]** roku. Biegły J. W. **[? 00:29:15.078]** wskazał wprawdzie, że od kilku lat wskaźniki GUS **[? 00:29:18.798]** w zakresie produkcji budowlano-montażowej kształtują się na zbliżonym poziomie. Jednakże przez 4 lata, zdaniem Sądu I instancji, z pewnością uległo to pewnej zmianie. W ocenie Sądu zasądzenie odsetek od daty zgłoszenia **[? 00:29:33.926]**

żądania prowadziłyby do podwójnego **[? 00:29:37.158]** wynagrodzenia powodowi niemożności korzystania z należnych im pieniędzy. Raz poprzez waloryzowanie ich roszczenia w związku z upływem prawie **[? 00:29:45.590]** kilkuletniego czasu od daty zgłoszenia **[? 00:29:47.950]** bądź z upływem czasu od wytoczenia powództwa, a drugi raz poprzez przyznanie odszkodowania za ubytek wartości do nieruchomości według aktualnych cen. Stąd też odsetki Sąd I instancji zasądził od dnia 8 marca 2018 r. do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie roszczenie o odsetki oddalił. Sąd I instancji o kosztach postępowania orzekł, mając na uwadze wynik sprawy, a mianowicie, że powodowie wygrali proces w całości. Powodowie w toku procesu wpłacili zaliczki w kwotach 1500 zł, 117 zł 98 gr oraz 5000 zł. Na koszty niniejszego postępowania złożyła się opłata od pozwu w wysokości 5708 zł, uiszczona została kwota 2500 zł od pierwotnie wniesionego pozwu, koszty opinii biegłego R. D. **[? 00:30:42.950]** w wysokości 3877 zł 6 gr, koszty stawiennictwa tegoż biegłego na rozprawę w wysokości 117 zł 98 gr, koszty opinii biegłego J. W. **[? 00:30:57.894]** w wysokości 3113 zł 52 gr oraz koszty stawiennictwa biegłego J. W. **[? 00:31:05.438]** na rozprawę w wysokości 94 zł 65 gr. Łączny koszt wynagrodzenia biegłych wyniósł więc 7203 zł 21 gr. Koszty opinii biegłych częściowo, to jest w kwocie 6617 zł 58 gr, zostały poniesione z zaliczek uiszczonych przez powodów. Natomiast kwota 585 zł 23 gr została poniesiona tymczasowo ze środków Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w (...) Jednocześnie na koszty postępowania złożyło się wynagrodzenie pełnomocników stron w wysokości 3600 zł ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonych przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, który to akt prawny opublikowany jest w Dzienniku Ustaw nr 163 pod pozycją 1349 wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W związku z powyższym na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd I instancji zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 12734 zł 98 gr, w tym kwotę 2500 zł tytułem opłaty od pozwu, kwoty 3600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem opłaty ustawowej od pełnomocnictwa oraz 6617 zł 98 gr tytułem kosztów biegłych poniesionych zaliczek wpłaconych przez powodów. Sąd nadto nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w (...) 3793 zł 23 gr, na które składa się: 3208 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu od roszczeniowego powództwa oraz kwota 585 zł i 23 gr tytułem nieuiszczonych kosztów wynagrodzenia biegłych. Od powyższego wyroku apelację wniosły obie strony niniejszego postępowania. Powodowie zaskarżyli wyrok w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie drugim wyroku, w części, w jakiej oddalono powództwo o zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 46321 zł 50 gr od dnia 30 listopada 2013 r. do dnia 7 marca 2018 r. oraz postanowienie o kosztach procesu. Powodowie wnieśli o zmianę wyroku w zaskarżonej części i dodatkowo **[ns 00:33:47.414]** od pozwanego na ich rzecz odsetek ustawowych od kwoty 46321 zł 50 gr od dnia 30 listopada 2013 r. do dnia 7 marca 2018 r. oraz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych. Pozwany zaskarżył wyrok w części w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach jeden i trzy, domagając się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa i obciążenie strony powodowej kosztami procesu. Pozwany ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w zaskarżonej części Sądowi I instancji. Pozwany wniósł także o zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów postępowania za II instancję w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Powodowie w odpowiedzi na apelację pozwanego wnieśli o oddalenie apelacji pozwanego w całości i zasądzenie od pozwanego na ich rzecz zwrot kosztów procesu przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany w odpowiedzi na apelację powodów wniósł o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie od powodów na jego rzecz zwrot kosztów postępowania przed Sądem II instancji w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Sąd Apelacyjny zważył co następuje. Apelacja powodów zasługiwała na uwzględnienie wyłącznie w zakresie wysokości kosztów procesu zasądzonych od pozwanego na rzecz powodów, a w pozostałej części została oddalona. Apelacja pozwanego w całości podlega oddaleniu. Ponieważ apelacja pozwanego jest dalej idącym środkiem odwoławczym Sąd Apelacyjny w pierwszej kolejności rozważył zarzuty podniesione przez pozwanego w apelacji. Nie był trafny zarzut przytoczony w apelacji naruszenia przez Sąd I instancji art. 328 § 2 k.p.c. Wskazać należy, że naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. z reguły nie ma wpływu na treść wyroku, gdyż uzasadnienie sporządzane jest po jego wydaniu; patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2015 r. (...) (...). W orzecznictwie wskazuje się, że o skutecznym postawieniu zarzutu naruszenia przywołanego przepisu można mówić jedynie wówczas, gdy uzasadnienie wyroku nie zawiera elementów pozwalających na weryfikację stanowiska przyjętego przez Sąd **[ns 00:36:33.286]** uzasadnienia w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych i oceny prawnej są tak znaczne, że okoliczności determinujące wydanie orzeczenia pozostają nieujawnione bądź są co prawda ujawnione lecz w

sposób uniemożliwiający poddanie ich ocenie instancyjnej. Zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. może odnieść skutek jedynie w tych wyjątkowych sytuacjach, w których treść uzasadnienia orzeczenia Sądu I instancji uniemożliwia całkowicie dokonanie **[? 00:37:05.670]** oceny **[? 00:37:06.158]** toku wyводу, który doprowadził do wydania zaskarżonego orzeczenia; patrz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2001 r. (...), (...), tudzież wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 kwietnia 2015 r. (...) Sąd Apelacyjny w niniejszej sprawie nie dostrzegł, aby sporządzone przez Sąd I instancji uzasadnienie wyroku obarczone było rażącymi błędami, czy też, aby zawierało braki wykluczające przeprowadzenie jego kontroli instancyjnej **[? 00:37:51.950]**. Pozwany zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 328 § 2 k.p.c. upatruje w tym, że Sąd I instancji nie ocenił mocy dowodowej dokumentów załączonych do odpowiedzi na pozew. Do odpowiedzi na pozew z dnia 7 listopada 2014 r. pozwany dołączył decyzję (...) (...) w P. z dnia 28 lutego 2011 r. wraz z załącznikiem, decyzję (...)z dnia 7 grudnia 2011 r., raport **[? 00:38:28.542]** oddziaływania na środowisko: "Rozbudowa i modernizacja (...) Spółki z o.o. z siedzibą w P. imienia H. W. **[ns 00:38:38.030]** decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, dokument **[ns 00:38:43.646]** (...) -10 **[? 00:38:46.590]** - patrz karta 222 do 223 akt, informacje o sposobie wdrożenia warunków realizacji projektu pod nazwą: "(...) (...) Spółki z o.o. z siedzibą w P. im. H. W." określonej w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, protokół kontroli nr (...) **[? 00:39:12.430]** (...), protokół z pomiaru hałasu lotniczego w środowisku i sprawozdanie z badań nr (...) **[? 00:39:29.334]**, a także materiał zatytułowany: Statystyki, ważne daty. Komentarz H. S. **[? 00:39:34.438]** oraz informacje wydrukowane z internetu. Z wyłączeniem informacji o sposobie wdrożenia warunków realizacji projektu pod nazwą: "Rozbudowa i modernizacja (...) Spółki z o.o. z siedzibą w P. im. H. W.", określony w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a także materiału zatytułowanego: Statystyki i ważne daty. Komentarz H. S. **[? 00:39:57.542]** oraz informacje wydrukowane z internetu. Pozostałe dokumenty są dokumentami urzędowymi w rozumieniu art. 244 § 1 k.p.c., których żadna ze stron procesu nie kwestionowała, stąd Sąd Apelacyjny dał im wiarę **[? 00:40:14.414]** w całości. Jak chodzi o informację o sposobie wdrożenia warunków realizacji projektu pod tytułem: "Rozbudowa i modernizacja (...) Spółki z o.o. z siedzibą w P. im. H. W." określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - patrz karta 224 do 226 **[? 00:40:33.566]** akt, to nie jest wiadome przez kogo i kiedy została ona sporządzona, nie jest ona opatrzona nagłówkiem, z którego by wynikało kto te informacje sporządził, nie jest nadto **[? 00:40:44.054]** podpisana. Informacja ta nie mogła więc służyć do poczynienia ustaleń w sprawie. Zresztą w apelacji nie podano na jaką okoliczność informacja ta została zaoferowana **[? 00:40:54.158]** Sądowi I instancji i co z nich miałyby wynikać. Podobnie jest z materiałem zatytułowanym: Statystyki, ważne daty. Komentarz H. S. **[? 00:41:04.798]** oraz z informacjami wydrukowanymi z internetu. Z kolei jak chodzi o zarzut przytaczany w apelacji naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Co do skutecznego postawienie tego zarzutu skarżący obowiązany jest wykazać, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawiane uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. W celu wykazania naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. strona nie może jedynie ograniczyć się do przytoczenia treści tego przepisu, lecz musi wykazać jakich dowodów Sąd nie ocenił **[? 00:41:43.694]** i które z dowodów ocenił wadliwie. Sąd I instancji uznał opinię sporządzoną przez biegłego sądowego J. W. **[? 00:41:52.102]** za jasną, rzeczową i przejrzystą. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu do wyroku podał motywy, z powodu których opinię sporządzoną w niniejszej sprawie przez biegłego sądowego J. W. **[? 00:42:03.278]** uznał za materiał, będący podstawą do dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie i dokonał oceny wiarygodności oraz mocy tego dowodu **[? 00:42:11.566]**. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w apelacji ocena tej opinii nie została skutecznie zakwestionowana. Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutów pozwanego, że Sąd Okręgowy naruszył prawo materialne, to jest art. 129 ustęp 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, który to akt prawny i jego tekst jednolity opublikowany jest w Dzienniku Ustaw z 2017 r. pod pozycją 519. Naruszenie tego przepisu miałyby polegać na przyjęciu, że odszkodowanie z tytułu nakładów na zapewnienie nieruchomości powodów należnego komfortu akustycznego należy jest w każdej sytuacji gdy te nakłady nie zostały jeszcze poniesione. Wbrew zarzutowi pozwanego art. 136 § 3 ustawy Prawo ochrony środowiska nie ogranicza roszczenia odszkodowawczego wyłącznie do kosztów poniesionych. Okoliczność, że nakłady te jeszcze nie zostały poniesione nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Taką... takie rozumowanie przytoczył też Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 29 listopada 2012 r.(...) **[? 00:43:30.054]**. Zgodnie z treścią art. 136 § 3 ustawy Prawo ochrony środowiska w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków, szkodą, o której mowa w art. 129 § 2 tej ustawy, czyli szkodą będącą w związku z ograniczeniami i sposobem korzystania z nieruchomości związaną **[? 00:43:52.510]** z wprowadzeniem

strefy ograniczonego użytkowania są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie. Budynek użytkowany na potrzeby mieszkaniowe wymaga ochrony akustycznej, podlega zatem ochronie przed hałasem. Na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, który to akt prawny opublikowany jest w Dzienniku Ustaw nr (...). Zgodnie z § 11 ustęp 2 pkt 2 tegoż rozporządzenie jedną z uciążliwości, przed którą należy chronić budynki przeznaczone na pobyt ludzi jest hałas. Na podstawie § 323 ustęp 2 pkt 1 tegoż rozporządzenia budynki mieszkalne należy chronić przed hałasem zewnętrznym, przenikającym do pomieszczenia spoza budynku. Stosownie zaś do § 325 ustęp 1 rozporządzenia budynki mieszkalne należy sytuować w miejscach najmniej narażonych na występowanie hałasu i drgań, a jeżeli one występują i poziomy ich przekraczają wartości dopuszczalne określone w przepisach ochrony przed hałasem i drganiami należy stosować skuteczne zabezpieczenia. Poziom hałasu reguluje (...), o czym mówi § 326 ustęp 1 rozporządzenia, a przegrody zewnętrzne i wewnętrzne oraz elementy budowlane powinny mieć określoną w Polskiej Normie izolacyjność akustyczną, co wynika z § 326 ustęp 2 tegoż rozporządzenia. Uchwałą Sejmiku (...) (...) z dnia 30 stycznia 2012 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. w P. wprowadzono **[? 00:45:41.382]** wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania, w postaci obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej, poprzez stosowanie przegród budowlanych w odpowiedniej izolacyjności akustycznej. Przewidziana w art. 129 ustawy Prawo ochrony środowiska odpowiedzialność odszkodowawcza obejmuje także te szkody, które wynikają z przekroczenia standardów jakości środowiska w zakresie emitowanego hałasu. Art. 135 ustęp 1 tej ustawy przewidujący **[? 00:46:14.670]** możliwość ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania jest wyjątkiem od zasady wyrażonej w art. 144 ustęp 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. Wyjątek ten polega na tym, że na terenie obszaru ograniczonego użytkowania eksploatacja instalacji może powodować przekroczenie standardów jakości środowiska. W konsekwencji Sąd Apelacyjny za nieuzasadniony uznał zarzut przytoczony w apelacji naruszenia art. 129 ustęp 2 ustawy Prawo ochrony środowiska. Kwestia szkody objętej dyspozycją art. 129 ustęp 2 ustawy Prawo ochrony środowiska wielokrotnie już była przedmiotem analizy Sądu Najwyższego na gruncie stanów faktycznych obejmujących następstwa ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P.-K.. Dominującym stało się stanowisko, zgodnie z którym ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości według tego przepisu jest także ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, zaś przewidziana w art. 129 tej ustawy odpowiedzialność odszkodowawcza obejmuje także szkody, w tym w postaci zmniejszenia wartości nieruchomości, które wynikają z przekroczenia standardów jakości środowiska w zakresie emitowanego hałasu. W związku z ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania pozostaje bowiem nie tylko obniżenie wartości nieruchomości, będące następstwem ograniczeń przewidzianych bezpośrednio w treści rozporządzenia o utworzeniu obszaru ograniczonego użytkowania, lecz także obniżenie wartości nieruchomości wynikające z tego, że wskutek wejścia rozporządzenia dochodzi do zawężenia granic własności, o czym mowa w art. 140 k.c. w związku z art. 144 k.c. I tym samym do ścieśnienia wyłącznego władztwa właściciela względem nieruchomości położonej na takim obszarze. O ile bowiem wcześniej przed wejściem w życie rozporządzenia, a obecnie **[? 00:48:05.054]** uchwały właściciel mógł żądać zaniechania immisji, a więc hałasu, przekraczającej standard ochrony środowiska, o tyle w jego wyniku możliwości z tego tytułu są pozbawione. Szkodą podlegającą naprawieniu na podstawie art. 129 ustęp 2 ustawy Prawo ochrony środowiska jest więc także obniżenie wartości nieruchomości wynikające z faktu, że właściciel nieruchomości będzie musiał znosić dopuszczalne na tym obszarze immisje, np. hałas; popatrz Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 III CZP 128/09 LEX nr 578138 **[ns 00:48:41.054]** Mając powyższe na uwadze zarzut naruszenia art. 140 k.c. w zw. z art. 144 k.c. należało uznać za nietrafny. Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Apelacyjny apelację pozwanego oddalił stosownie do art. 385 k.p.c. Jak chodzi o apelację powodów to zasługiwała ona na uwzględnienie wyłącznie w zakresie wysokości kosztów procesu. W niniejszej sprawie **[ns 00:49:09.158]** wniósł apelację od wyroku częściowego Sądu Okręgowego w (...) z dnia 9 marca 2016 r., którym zasądzono od pozwanego na rzecz powodów kwotę 67823 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 40000 zł, od dnia 1 września 2015 r. i od kwoty 27823 zł od dnia 29 października 2015 r. W pozostałym zakresie powództwo o odszkodowanie za zmniejszenie wartości nieruchomości oddalono. Powodowie w piśmie stanowiącym odpowiedź na apelację z dnia 6 maja 2016 r. wnieśli o oddalenie apelacji pozwanego i zasądzenie od pozwanego na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm

przepisanych, patrz karta 469 akt. Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 15 grudnia 2016 r. oddalił apelację, nie orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego, gdyż apelacja została wywiedziona od wyroku częściowego. Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie, określając wysokość kosztów procesu należnych powodom winien był także uwzględnić koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym wywołany apelacją pozwanego od wyżej wymienionego wyroku częściowego, czego nie uczynił, stąd zaskarżony wyrok w pkt. trzecim zmieniono na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., podwyższając wysokość zasądzonych na rzecz powodów kosztów procesu o kwotę 4050 zł, to jest do kwoty 16784 zł 98 gr. Ponieważ apelacja została wniesiona w dniu 18 kwietnia 2016 r. zastosowanie znalazł § 2 pkt 2... pkt 6 w związku z § 10 ustęp 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 w sprawie opłat za czynności radców prawnych, który to akt prawny **[ns 00:51:13.798]** tekst jednolity opublikowany jest w Dzienniku Ustaw z 2018 r., pozycja 265. W pozostałym zakresie apelacja powodów została oddalona zgodnie z art. 385 k.p.c. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 17 czerwca 2010 r. (...) wskazał, że w przypadku świadczenia pieniężnego w postaci obowiązku zapłaty odszkodowania ma zastosowanie zasada zawarta w art. 363 § 2 k.c., według której jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, to wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili. Sąd Najwyższy na to wskazał, że warunki istnienia stanu opóźnienia dłużnika w spełnieniu świadczenia pieniężnego jest to, aby dłużnik znał treść obowiązku jaki ma spełnić, a więc wysokość świadczenia pieniężnego, względnie czynniki, które pozwalają ustalić wysokość tegoż świadczenia. Analogiczny pogląd został wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie (...), w którym wskazano, że w przypadku nieotrzymania odszkodowania pieniężnego w terminie płatności wierzyciel może żądać od dłużnika zgodnie z art. 481 § 1 k.c. zapłaty odsetek za opóźnienie liczonych od upływu tego terminu. Może on żądać skutecznie jej zapłaty wtedy gdy odszkodowanie w takiej wysokości rzeczywiście mu się w tym terminie należy. Nie zawsze zatem wymagalność roszczenia jest **[ns 00:52:57.998]** ze stanem opóźnienia dłużnika gdyż o opóźnieniu tym można mówić wtedy gdy dłużnik nie spełnia świadczenia niespornego co do zasady i wysokości, niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela; patrz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 1998 r. (...) niepublikowany, z dnia 15 stycznia 2004 r. (...)niepublikowane. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie (...) opublikowanego (...)wskazuje, że stan opóźnienia dłużnika w spełnieniu świadczenia pieniężnego zachodzi wówczas gdy z czynności prawnej lub z innego zdarzenia prawnego wynika zarówno obowiązek jak i wysokość świadczenia pieniężnego dłużnika. Powodowie w apelacji domagają się zmiany zaskarżonego wyroku w pkt. drugim i zasądzenia dodatkowo odsetek ustawowych od kwoty czterdziestu sześciu tysięcy trzystu **[ns 00:54:08.030]** pięćdziesiąt groszy od dnia 30 listopada 2013 r. do dnia 7 marca 2018 r., a więc od daty wskazanej w wezwaniu do zapłaty z dnia 15 listopada 2013 r. Podkreślić jednak należy, że wezwaniem tym powodowie domagali się od pozwanego kwoty 200000 zł tytułem odszkodowania związanego z zapewnieniem odpowiedniego klimatu akustycznego. W wezwaniu tym nie podali jednak w jaki sposób wysokość tej kwoty została obliczona. Biorąc pod uwagę wysokość pierwotnie zgłoszonego żądania w tym zakresie w pozwie w kwocie 10000 zł wysokość kwoty zasądzonej zaskarżonym niniejszym wyrokiem, to jest 46321 zł 50 gr uznać należy, że kwota 200000 zł wynikająca z wezwania do zapłaty była oczywiście wygórowana, gdyż o ponad 153000 zł, a więc o 300% przewyższa kwotę wskazaną w wezwaniu... kwotę... przewyższa kwotę, którą Sąd zasądził. W tych warunkach brak jest podstaw do uznania, że roszczenie powodów wskazane w wezwaniu do zapłaty na kwotę 200000 zł było niesporne **[? 00:55:22.358]** zarówno co do zasady jak i wysokości. Sąd Apelacyjny akceptuje więc stanowisko Sądu I instancji, że w realiach niniejszej sprawy odsetki za opóźnienie winny były być zasądzone od dnia 8 marca 2018 r. do dnia zapłaty, a więc od dnia następnego po doręczeniu pełnomocnikowi pozwanego odpisu opinii biegłego sądowego J. W. **[? 00:55:44.438]**. Ustalenia poczynione przez Sąd I instancji, zatem znajdujące uzasadnienie w materiale zgromadzonym w aktach sprawy Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne. Wnioski płynące z dokonanych ustaleń Sąd Apelacyjny aprobuje, z wyłączeniem wysokości kosztów procesu zasądzonych od pozwanego na rzecz powodów. Sąd Apelacyjny o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł stosownie do art. 100 k.p.c., znosząc je wzajemnie między stronami.

--	--	--